ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Зикруллоҳзода Фарҳод Зикруллоҳ дар мавзуи «Нақши бозиҳои дидактикӣ дар таълими забони англисӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва муассисаҳои таълимии таҳсилоти олӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 5.3. Педагогика (5.3.5.9. Назария ва методикаи таълими забонҳои хориҷӣ (забони англисӣ)). – Душанбе, 2026.

Мубрамии мавзуи таҳқиқот. Дар шароити ҷаҳонишавӣ, густариши ҳамкориҳои байналмилалӣ ва рушди босуръати технологияҳои иттилоотию коммуникатсионӣ, сатҳи донистани забонҳои хориҷӣ, аз ҷумла забони англисӣ, яке аз омилҳои муҳими омодагии таълимгирандагон ба фаъолияти минбаъдаи таълимӣ ва касбӣ ба ҳисоб меравад. Аз ин рӯ, такмили мазмун, шакл ва технологияҳои таълими забони англисӣ, ҷустуҷӯи воситаҳои баланд бардоштани ангеза ва фаъолгардонии фаъолияти нутқию муоширатии хонандагону донишҷӯён аҳаммияти махсус дорад.

Дар ин замина, мавзуи диссертатсияи Зикруллоҳзода Фарҳод Зикруллоҳ ба масъалаи муҳимми назария ва методикаи таълими забонҳои хориҷӣ – муайян намудани ҷойгоҳ, имконият ва роҳҳои истифодаи низомноки бозиҳои дидактикӣ дар зинаҳои гуногуни таҳсил бахшида шудааст. Арзиши масъала танҳо дар истифодаи бозӣ ҳамчун воситаи шавқоваргардонии дарс нест; масъалаи асосӣ ба он вобаста аст, ки чӣ гуна фаъолияти бозигарона ба ҳадафҳои мушаххаси забонӣ, нутқӣ ва коммуникативӣ пайваст гардида, натиҷаи он ба таври мақсаднок арзёбӣ карда шавад.

Муаллиф дуруст таъкид менамояд, ки бозӣ худ аз худ самаранокии таълимро кафолат намедиҳад. Барои ба даст овардани натиҷаи устувор интихоби бозӣ бояд бо мақсади дарс, мазмуни маводи забонӣ, синну сол ва сатҳи омодагии таълимгирандагон, шакли ҳамкорӣ ва меъёрҳои арзёбӣ мувофиқ бошад. Маҳз ин ҷанбаи низомнок ва методии истифодаи бозиҳои дидактикӣ масъалаи мавриди таҳқиқро аз ҷамъбасти таҷрибаи маъмулӣ фарқ намуда, аҳаммияти илмии онро муайян месозад.

Мубрамии таҳқиқот ҳамчунин аз он бармеояд, ки муаллиф масъалаи бозиҳои дидактикиро дар заминаи зинаҳои гуногуни таҳсил баррасӣ карда, дар баробари таҳлили назариявию методӣ, санҷиши таҷрибавии низоми пешниҳодшударо дар шароити таълими забони англисӣ ба донишҷӯёни ихтисосҳои ғайризабонӣ анҷом додааст. Ин равиш имкон медиҳад, ки мулоҳизаҳои назариявӣ бо маълумоти таҷрибавӣ пайваст карда шаванд.

Мутобиқати мавзуъ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мавзуъ, мақсад, вазифаҳо ва муҳтавои диссертатсия ба ихтисоси 5.3. Педагогика (5.3.5.9. Назария ва методикаи таълими забонҳои хориҷӣ (забони англисӣ)) мувофиқат менамоянд. Дар таҳқиқ масъалаҳои асосҳои назариявию методологии таълими забони англисӣ, истифодаи усулҳои фаъоли таълим, тарҳрезии технологияи педагогӣ, ташкили фаъолияти нутқию коммуникативӣ ва арзёбии натиҷаҳои таълим мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд.

Объекти таҳқиқот раванди таълими забони англисӣ дар зинаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва олӣ муайян гардида, мақсади кор асоснок намудани заминаҳои назариявию методологии истифодаи бозиҳои дидактикӣ, таҳияи низоми методии интихоб ва татбиқи онҳо ва санҷиши таҷрибавии самаранокии низоми пешниҳодшуда мебошад. Ҳамин тавр, муҳтавои кор ба доираи масъалаҳои шиносномаи ихтисоси эълоншуда мувофиқат дорад.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳои илмӣ ва аҳаммияти онҳо. Навгонии илмии диссертатсия пеш аз ҳама дар баррасии бозиҳои дидактикӣ на ҳамчун маҷмуи машқҳои ҷудогона, балки ҳамчун низоми методии аз ҷиҳати назариявӣ асоснок ифода меёбад. Муаллиф принсипҳо, меъёрҳои интихоб ва шароитҳои педагогии татбиқи бозиҳои дидактикиро мушаххас намуда, кӯшиш кардааст, ки истифодаи онҳоро ба мантиқи ягонаи таълимӣ ворид созад.

Ҷанбаи дигари навгонӣ пешниҳоди таснифи бозиҳо вобаста ба вазифаи дидактикӣ, ҷанбаҳои забонӣ, намудҳои фаъолияти нутқӣ ва дараҷаи

мустақилияти таълимгирандагон мебошад. Чунин тасниф барои омӯзгор имконият фароҳам меорад, ки бозиро на танҳо аз рӯйи шакли берунӣ ё шавқовар будани он, балки бо назардошти натиҷаи пешбинишуда интихоб намояд.

Аҳаммияти назариявии кор дар мушаххас намудани моҳият ва имкониятҳои педагогии бозиҳои дидактикӣ, ба низом даровардани асосҳои назариявию методологии истифодаи онҳо ва муайян кардани принсипҳою шароитҳои татбиқи самараноки фаъолияти бозигарона ифода меёбад. Муаллиф ба робитаи байни маводи забонӣ, амали забонӣ, вазифаи бозигарона, амали нутқӣ ва ҳамкории коммуникативӣ таваҷҷуҳ намуда, ин пайдарпайиро ҳамчун механизми гузариш аз донишҳои ҷудогона ба истифодаи амалии забон асоснок мекунад.

Ҷиҳати муҳимми дигар таҳияи низоми методӣ ва технологияи марҳилавии татбиқи он мебошад. Дар низоми пешниҳодшуда ҷузъҳои мақсадӣ, мазмунӣ, ташкилию технологӣ ва натиҷавию арзёбӣ ба ҳам пайваст карда шудаанд. Технология аз ташхиси ҳолати ибтидоӣ ва муайян кардани ҳадафи мушаххас оғоз ёфта, интихоби бозӣ, мутобиқсозии мавод, ташкили иҷрои вазифа, амали нутқӣ, назорат, бозхӯрд, рефлексия ва арзёбии натиҷаро дар бар мегирад.

Навгонии таҷрибавии таҳқиқ дар он аст, ки меъёрҳо, нишондиҳандаҳо ва сатҳҳои арзёбии самаранокии низоми методӣ муайян гардида, он тавассути озмоиши педагогӣ санҷида шудааст. Дар баробари ин, бояд ба таври дақиқ фарқ гузошт, ки далелҳои миқдорӣ бевосита самаранокии низоми пешниҳодшударо дар шароити таълими донишҷӯёни ихтисосҳои ғайризабонӣ тавсиф мекунанд, дар ҳоле ки хулосаҳо оид ба дигар зинаҳои таҳсил бештар аҳаммияти назариявию методӣ ва тавсиявӣ доранд. Ин маҳдудияти доираи санҷиши таҷрибавӣ дар худи таҳқиқот низ ба назар гирифта шудааст.

Асоснокӣ ва эътимоднокии натиҷаҳо. Асоснокӣ ва эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот бо интихоби усулҳои мувофиқ ба мақсад ва вазифаҳои кор,

пайвастани таҳлили назариявӣ бо омӯзиши таҷрибаи педагогӣ, истифодаи мушоҳида, пурсишнома, суҳбат, арзёбии коршиносӣ ва гузаронидани озмоиши педагогӣ таъмин карда мешавад. Муаллиф маълумоти миқдорӣ ва сифатиро муқоиса намуда, барои санҷиши фарқияти натиҷаҳо аз меъёрҳои оморӣ истифода кардааст.

Пойгоҳи таҳқиқотро Донишгоҳи давлатии Данғара ташкил дода, корҳои назариявию методӣ ва таҷрибавӣ дар солҳои 2023–2026 анҷом дода шудаанд. Дар озмоиши педагогӣ 240 нафар донишҷӯёни ихтисосҳои ғайризабонӣ иштирок кардаанд: 120 нафар дар гурӯҳи озмоишӣ ва 120 нафар дар гурӯҳи назоратӣ. Ҳаҷм ва мазмуни асосии барномаи таълимӣ, давомнокии таҳсил ва талаботи умумӣ барои ҳар ду гурӯҳ якхела нигоҳ дошта шуда, фарқияти асосӣ дар татбиқи низоми методии пешниҳодшуда дар гурӯҳи озмоишӣ будааст.

Тибқи маълумоти диссертатсия, ташхиси ибтидоӣ фарқи аз ҷиҳати оморӣ аҳаммиятнокро байни гурӯҳҳо нишон надодааст ($\chi^2 = 0{,}080$; $df = 2$; $p = 0{,}961$). Дар анҷоми озмоиш ҳиссаи донишҷӯёни сатҳи баланд дар гурӯҳи озмоишӣ 38,3 фоиз ва дар гурӯҳи назоратӣ 20,8 фоизро ташкил додааст; шумораи донишҷӯёни сатҳи паст мутаносибан то 15,0 ва 38,4 фоиз тағйир ёфтааст. Муқоисаи ниҳоии гурӯҳҳо фарқи аз ҷиҳати оморӣ аҳаммиятнокро нишон додааст ($\chi^2 = 18{,}928$; $df = 2$; $p < 0{,}001$), қимати V-и Кремер бошад 0,281-ро ташкил кардааст.

Ин маълумотҳо аз самти мусбати тағйирот дар гурӯҳи озмоишӣ ва аҳаммияти татбиқи низоми методии таҳияшуда шаҳодат медиҳанд. Истифодаи меъёрҳои оморӣ ва пешниҳоди ҳам нишондиҳандаҳои ибтидоӣ ва ҳам ниҳоӣ арзиши далелнокии таҳқиқотро баланд мебардорад. Ҳамзамон, тафсири натиҷаҳо бояд дар доираи интихоб ва шароити воқеии озмоиш сурат гирад, ки ин нукта дар арзёбии умумии кор ба назар гирифта мешавад.

Саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ. Саҳми шахсии муаллиф дар муайян намудани ғоя ва самти таҳқиқот, таҳлилу ҷамъбасти адабиёти илмӣ, таҳияи дастгоҳи илмӣ, мушаххас намудани принсипҳо ва шароитҳои педагогии

истифодаи бозиҳои дидактикӣ, таҳияи низоми методӣ ва технологияи татбиқи он, интихобу истифодаи усулҳои таҳқиқ, ташкил ва гузаронидани корҳои таҷрибавию озмоишӣ, ҷамъоварӣ ва коркарди маълумот, тафсири натиҷаҳо ва таҳияи тавсияҳои илмӣ-методӣ зоҳир мегардад. Ин самтҳои фаъолият дар диссертатсия ва автореферат нишон дода шудаанд ва бо муҳтавои натиҷаҳои пешниҳодшуда алоқаманданд.

Аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот. Аҳаммияти назариявии диссертатсия аз саҳми он дар такмили тасаввуроти илмӣ оид ба нақш ва имкониятҳои бозиҳои дидактикӣ дар таълими забони англисӣ иборат мебошад. Муаллиф масъалаи истифодаи бозиро бо равишҳои низомнокӣ, фаъолиятнокӣ, муоширатӣ ва ба шахсият нигаронидашуда пайваст намуда, зарурати мутобиқ кардани бозиро ба мақсад, мазмун, синну сол, сатҳи забондонӣ ва шароити таълим таъкид менамояд.

Аҳаммияти амалии кор дар таҳияи низоми методӣ, технологияи марҳилавии истифодаи бозиҳо, тавсияҳои илмӣ-методӣ ва маҷмуи намунаҳои бозиҳои луғавӣ, грамматикӣ, фонетикӣ, нутқӣ, бозиҳо барои донишҷӯёни ихтисосҳои ғайризабонӣ, кори ҷуфтию гурӯҳӣ ва фаъолияти мустақилона зоҳир мегардад. Замимаҳои диссертатсия инчунин намунаҳои маводи ташхисӣ ва меъёрҳои арзёбии самаранокиро дар бар мегиранд.

Натиҷаҳои кор метавонанд дар фаъолияти омӯзгорони забони англисӣ, таҳияи маводи таълимию методӣ, банақшагирии машғулиятҳо ва такмили ихтисоси омӯзгорон истифода шаванд. Ҳангоми татбиқи тавсияҳо дар муассисаҳои гуногун, албатта, зарурати мутобиқсозии онҳо ба барномаи таълимӣ, хусусиятҳои таълимгирандагон, захираҳои мавҷуда ва шароити ташкилию техникии муассиса ба назар гирифта шавад.

Сохтор ва муҳтавои диссертатсия. Диссертатсия аз муқаддима, панҷ боб, хулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои илмӣ-методӣ, рӯйхати адабиёти истифодашуда ва замимаҳо иборат мебошад. Сохтори кор пайдарпайии

таҳқиқоти педагогиро инъикос мекунад: аз баррасии заминаҳои назариявию методологӣ то таҳлили истифодаи бозиҳо дар зинаҳои гуногуни таҳсил, таҳияи технологияи татбиқ ва санҷиши таҷрибавии он.

Дар муқаддима мубрамии мавзуъ, дараҷаи омӯзиши масъала, мақсад ва вазифаҳо, объект ва предмет, асосҳои назариявию методологӣ, усулҳои таҳқиқ, марҳилаҳои иҷрои кор, навгонии илмӣ, аҳаммияти назариявию амалӣ, эътимоднокии натиҷаҳо, пойгоҳи таҳқиқ ва саҳми шахсии муаллиф баён гардидаанд.

Боби якум ба ҷанбаҳои назариявии истифодаи бозиҳои дидактикӣ дар таълими забонҳои хориҷӣ бахшида шудааст. Дар он асосҳои назариявӣ, технологияҳои истифодаи бозӣ дар шароити дузабонӣ ва имкониятҳои дидактикии фаъолияти бозигарона баррасӣ мешаванд. Арзиши ин боб дар муайян кардани заминаҳои мафҳумӣ ва педагогии масъала ифода меёбад.

Боби дуюм истифодаи бозиҳои дидактикиро дар марҳилаи ибтидоии омӯзиши забони англисӣ фаро мегирад. Муаллиф имкониятҳои бозиро ҳамчун намуди фаъолияти таълимӣ, хусусиятҳои истифода ва афзалиятҳои онро таҳлил менамояд. Дар ин қисмат зарурати мутобиқ кардани бозӣ ба сатҳи ибтидоии забондонӣ, истифодаи дастури равшан ва пайвастани фаъолияти шавқовар бо ҳадафи забонӣ аҳаммияти хос дорад.

Боби сеюм хусусиятҳои таълими забони англисиро дар муассисаҳои таҳсилоти олии забонӣ баррасӣ мекунад. Дар он асосҳои методологӣ, барномаҳо, равияҳои муосир ва вижагиҳои таълим дар муассисаҳои олии забонӣ мавриди таҳлил қарор гирифтаанд. Ин боб доираи баррасии корро васеъ намуда, масъалаи бозиро дар иртибот бо талаботи таҳсилоти касбӣ ва сатҳи омодагии донишҷӯён ҷой медиҳад.

Боби чорум ба бозиҳои забонӣ ва хусусиятҳои истифодаи онҳо дар таълими забони хориҷӣ бахшида шудааст. Муаллиф бозиҳои забонӣ ва дидактикиро аз рӯйи мақсад ва хусусияти вазифаҳо фарқ намуда, инчунин

хусусиятҳои таълими забони англисӣ дар муассисаҳои таҳсилоти олии ғайризабонӣ ва нақши кори мустақилонаи донишҷӯёнро таҳлил мекунад.

Боби панҷум қисми технологӣ ва таҷрибавии таҳқиқотро ташкил медиҳад. Дар он технологияҳои муосир ва инноватсионии таълим, таҷрибаи истифодаи бозиҳои дидактикӣ дар муассисаҳои таҳсилоти олии ғайризабонӣ, ташкили озмоиши педагогӣ ва таҳлили натиҷаҳои он пешниҳод шудаанд. Маҳз ин боб робитаи байни низоми методии таҳияшуда ва натиҷаҳои санҷиши таҷрибавиро нишон медиҳад.

Хулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои илмӣ-методӣ аз натиҷаҳои бобҳо бармеоянд ва ба масъалаҳои интихоби мақсадноки бозӣ, мутобиқсозии он ба шароити таълим, ташкили ҳамкории таълимгирандагон, бозхӯрд, рефлексия ва арзёбии натиҷаҳо нигаронида шудаанд. Замимаҳо хусусияти амалӣ доранд ва истифодаи натиҷаҳои таҳқиқотро дар фаъолияти омӯзгор осон мегардонанд.

Инъикоси натиҷаҳои таҳқиқот дар интишорот. Мувофиқи маълумоти дар автореферат овардашуда, натиҷаҳои таҳқиқот дар монография ва дастурҳои таълимӣ, мақолаҳои маҷаллаҳои илмии тақризшаванда, инчунин маводи конференсияҳо ва дигар нашрияҳои илмӣ инъикос ёфтаанд. Рӯйхати интишорот дар автореферат як қатор мақолаҳои солҳои 2023–2026-ро дар бар мегирад, ки ба технологияҳои таълими забони англисӣ, истифодаи бозиҳои дидактикӣ, машқҳои эҷодӣ, фаъолияти коммуникативӣ ва таълими забон дар муассисаҳои ғайризабонӣ бахшида шудаанд.

Мазмуни интишорот бо самти асосии таҳқиқот алоқаманд буда, натиҷаҳои муҳимми назариявию методӣ ва таҷрибавии корро инъикос менамояд. Муҳтавои асосии диссертатсия ва автореферат дар қисматҳои асосӣ ҳамоҳанг буда, автореферат имконият медиҳад, ки мақсад, вазифаҳо, навгонии илмӣ, натиҷаҳои озмоиш ва тавсияҳои асосии таҳқиқот муайян карда шаванд.

Мутобиқати автореферат ва барасмиятдарории диссертатсия. Автореферат мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, асосҳои назариявию методологӣ,

навгонии илмӣ, аҳаммияти назариявию амалӣ, пойгоҳи таҷрибавӣ, натиҷаҳои озмоиш ва тавсияҳои асосиро фаро мегирад. Муҳтавои он дар қисматҳои асосӣ бо диссертатсия мувофиқат дошта, тасаввуроти умумӣ ва пайдарпайро дар бораи мантиқи таҳқиқот медиҳад. Сохтори диссертатсия низ аз муқаддима, панҷ боб, хулосаҳои умумӣ ва тавсияҳо, рӯйхати адабиёти истифодашуда ва замимаҳо иборат буда, ба ҳалли пайдарпайи масъалаи илмӣ равона шудааст.

Аз нигоҳи барасмиятдарорӣ, пеш аз пешниҳоди ниҳоии ҳуҷҷатҳо мувофиқи мақсад аст, ки яксон навиштани истилоҳот, рақамгузории ҷадвалу расмҳо, истинодҳо ва рӯйхати адабиёт, инчунин мувофиқати маълумоти библиографӣ дар диссертатсия ва автореферат боз як маротиба санҷида шавад. Ин мулоҳиза хусусияти техникӣ дорад ва ба мазмуну натиҷаҳои илмии таҳқиқот дахл намекунад.

Эродҳо ва мулоҳизаҳои тавсиявӣ. Дар баробари натиҷаҳои мусбати зикршуда, барои такмили минбаъдаи таҳқиқот ва рушди самти мазкур чанд мулоҳизаи тавсиявиро баён кардан мумкин аст. Ин эродҳо хусусияти баҳсӣ ва тавсиявӣ дошта, аҳаммияти умумии натиҷаҳои бадастомадаро коҳиш намедиҳанд.

1. Доираи санҷиши таҷрибавӣ асосан донишҷӯёни ихтисосҳои ғайризабонии Донишгоҳи давлатии Данғараро фаро гирифтааст. Аз ин рӯ, дар таҳқиқоти минбаъда санҷиши низоми пешниҳодшуда дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва муассисаҳои олии забонӣ низ мувофиқи мақсад мебошад. Ин кор имконият медиҳад, ки имкониятҳои татбиқи модел дар шароити гуногун муқоиса карда шаванд.

2. Дар диссертатсия таснифи бозиҳои дидактикӣ аз рӯйи якчанд меъёр пешниҳод шудааст. Барои истифодаи боз ҳам осонтар дар амалия, тавсия дода мешавад, ки дар маводи минбаъдаи методӣ ҷадвали ягонаи мутобиқати навъи бозӣ ба мақсади дарс, сатҳи забондонӣ, вақти зарурӣ ва нишондиҳандаи арзёбӣ таҳия карда шавад.

3. Натиҷаҳои таҷрибавӣ бо истифодаи меъёрҳои оморӣ таҳлил шудаанд. Дар таҳқиқоти оянда метавон таъсири дарозмуддати истифодаи бозиҳои дидактикӣ, аз ҷумла нигоҳдории дониш ва малакаҳо пас аз анҷоми озмоишро низ омӯзиш намуд. Ин гуна маълумот арзёбии устувории натиҷаҳои таълимиро ғанӣ мегардонад.

4. Дар кор истифодаи бозиҳои дидактикӣ дар шароити таълими муосир ва имкониятҳои технологияҳои иттилоотию коммуникатсионӣ баррасӣ мегардад. Мувофиқи мақсад мебуд, ки дар таҳқиқоти минбаъда меъёрҳои муқоисавии истифодаи бозиҳои анъанавӣ ва рақамӣ, бо назардошти дастрасии техникӣ ва хусусиятҳои гурӯҳҳои таълимӣ, муфассалтар таҳия карда шаванд.

5. Тавсияҳои илмӣ-методии пешниҳодшуда барои гурӯҳҳои гуногуни таълимгирандагон аҳаммияти амалӣ доранд. Барои мусоидат ба татбиқи васеи онҳо метавон дар оянда маҷмуи кӯтоҳи намунавии нақшаҳои дарсӣ ва варақаҳои арзёбиро бо нишон додани мақсад, тартиби бозӣ, нақши омӯзгор, фаъолияти таълимгиранда ва меъёрҳои бозхӯрд омода намуд.

Мулоҳизаҳои зикршуда бештар ба густариш ва татбиқи минбаъдаи натиҷаҳо дахл дошта, хусусияти тавсиявӣ доранд. Онҳо ба ҳалли масъалаҳои асосии таҳқиқот, эътимоднокии натиҷаҳои озмоиш ва аҳаммияти назариявию амалии диссертатсия таъсири манфӣ намерасонанд.

Хулосаи умумӣ. Диссертатсияи Зикруллоҳзода Фарҳод Зикруллоҳ дар мавзуи «Нақши бозиҳои дидактикӣ дар таълими забони англисӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва муассисаҳои таълимии таҳсилоти олӣ» таҳқиқоти анҷомёфтаи илмӣ буда, ба ҳалли масъалаи мубрами назария ва методикаи таълими забонҳои хориҷӣ нигаронида шудааст. Дар он заминаҳои назариявию методологии истифодаи бозиҳои дидактикӣ таҳлил, низоми методӣ ва технологияи марҳилавии татбиқи онҳо таҳия ва самаранокии низоми пешниҳодшуда дар шароити муайяни таълимӣ тавассути озмоиши педагогӣ санҷида шудааст.

Натиҷаҳои таҳқиқот бо мақсад ва вазифаҳои гузошташуда алоқаманд буда, навгонии илмӣ, аҳаммияти назариявӣ ва амалии муайян доранд. Муаллиф тавонистааст масъалаи истифодаи бозиро аз сатҳи тавсияи умумӣ ба сатҳи низоми методии дорои мақсад, принсип, марҳила, меъёр ва натиҷаи арзёбишаванда барорад. Натиҷаҳои озмоишӣ низ дар шароити гурӯҳҳои таҳқиқшуда самаранокии равиши пешниҳодшударо дастгирӣ мекунанд.

Автореферат муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос менамояд ва натиҷаҳои калидии таҳқиқот, навгонии илмӣ, аҳаммияти назариявию амалӣ ва хулосаҳои асосиро фаро мегирад. Мулоҳизаҳои тавсиявии баёншуда барои такмили минбаъдаи кор пешниҳод гардида, ба арзёбии мусбати натиҷаҳои асосӣ халал намерасонанд.

Бо дарназардошти мазмун, натиҷаҳои назариявию таҷрибавӣ, навгонии илмӣ ва аҳаммияти амалии таҳқиқот, чунин мешуморам, ки диссертатсияи Зикруллоҳзода Фарҳод Зикруллоҳ ба талаботи барои диссертатсияҳои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 5.3. Педагогика (5.3.5.9. Назария ва методикаи таълими забонҳои хориҷӣ (забони англисӣ)) пешниҳодшаванда ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои педагогӣ мебошад.

Муқарризи расмӣ:
Доктори илмҳои педагогӣ,
дотсенти кафедраи забонҳои хориҷӣ ва
робитаҳои байнифарҳангӣ
Донишгоҳи байналмилалӣ сайёҳӣ ва
соҳибкории Тоҷикистон Умаров Абдурахмон Саидахмадович

Суроға: 734055, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе,
хб. Борбад 48/5, Тел: +992938-94-16-89,
E-mail: **abdurahmon45@mal.ru**

Имзои А.С. Умаровро тасдиқ мекунам.
Сардори раёсати кадр ва корҳои махсус ДБССТ Ҷураев Ш.Н.

28.10.2026 с.